

Marie, Piniata

[Zwrotka 1]

Gdzieś po zmroku spotkał i dał buzi w czołko
Czekoladki też, bo miły z niego gość
Polał wino i przeprosił tak po stokroć
Za każdą przeszłą złość
I tak z każdym słowem strach odpędzał cicho
Jak liści miękkie szum
Ty się czułaś coraz bardziej bardziej lichy
Czy uwierzyłaś mu?

[Refren]

Może być dla Ciebie fajny
Może tłuc Cię jak piniatę
Może mówić moja śliczna
I traktować tak jak szmatę
Może oczarować pannę
Zaklęciami najszczęśliwymi
Szkoda, że ułamka prawdy
Nie znajdziemy między nimi

[Zwrotka 2]

Gdzieś na zbitej szybie
"Kocham", napisała
Szkłany proch połyka
Jakby głodna krwi
Ona tańczy na nim
Tańczy aż do rana
I calusieńka drży
A gdy minie moment, który trwać miał wiecznie
Wyjdzie z cienia, pod powieką zimny wzrok
Lecz dla Ciebie to znów będzie bez znaczenia
Chciałaś mieć tylko ją

[Refren]

Może być dla Ciebie fajna
Może wrzeszczeć i Cię smucić
Może klękać jak nikt inny
A na koniec czymś Cię rzucić
Może szeptać Ci do uszka
Bzdury jak z palca wysane
Każdą posmaruje lukrem
Nim spróbować da nad ranem

[Zwrotka 3]

Więc pamiętaj, nim mu powiesz
Że Ci duszę może skraść
Więc pamiętaj Nim wyszeptasz
Że co chce, to może brać
I za każdy, mały uśmiech
Oddasz morze całe łez
Proszę spytaj tylko siebie
Czy to miłość, miłość jest
Więc pamiętaj, nim mu powiesz
Że Ci duszę może skraść
Więc pamiętaj Nim wyszeptasz
Że co chce, to może brać
I za każdy, mały uśmiech
Oddasz morze całe łez
Proszę spytaj tylko siebie
Czy to miłość, miłość jest